

VIỆT NAM CỘNG HÒA – VIỆT CỘNG

VIỆT NAM CỘNG HÒA-VIỆT CỘNG & HÒA HỢP HÒA GIẢI

Bài viết lấy tài liệu từ rất nhiều bài viết và các cuộc thảo luận trên mạng Web, nên không thể ghi hết những nguồn tư liệu, đồng thời khi tổng hợp vấn đề có tầm rộng lớn trong một bài viết, chắc chắn sẽ còn nhiều thiếu sót. Mong nhận nhiều góp ý của người đọc.

Dương Hoàng Mai

Bộ sách ,Lịch sử Việt Nam‘ gồm 15 tập do Viện sử học Việt Nam vừa xuất bản đã gây bàn tán xôn xao vì có nhiều chi tiết đối khác so với những gì nhà cầm quyền VN vẫn tuyên truyền.

Nguyên nhân nào đã khiến Việt Nam Cộng Hòa xuất hiện công khai trong sử sách của Việt cộng?

Có nhiều ý kiến cho rằng:

– *Nhà cầm quyền Việt Nam cần công nhận chế độ VNCH để xác nhận Hoàng Sa ,Trường Sa là của Việt Nam.*

– *Qua việc thừa nhận VNCH sẽ tạo không khí hòa hợp hòa giải dân tộc.*

Hòa hợp hòa giải dân tộc?

Ý tưởng „hòa hợp hòa giải“ đã có từ trước 1975 tại miền Nam VN, từ nhóm người thuộc „ Thành phần thứ ba“ . Lịch sử đã cho thấy những người này phải chết thảm hay cuối đời phải uất hận, vì đã đi ra sức “hòa hợp“ với Việt cộng, để tất cả đoàn kết dưới sự chỉ đạo của Đảng CSVN.

Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam đã bị tiêu diệt ngay sau 1975, với các nhân vật như Bs.Dương Quỳnh Hoa, GS Lý Chánh Trung, linh mục Chân Tin, nhạc sĩ Trịnh Công Sơn, Lê Hiếu Đằng, Huỳnh Tấn Mẫm, Phạm xuân Ân v.v... Tất cả những người đó chỉ còn lưu cái danh hiệu là “ăn cơm Quốc gia, thờ ma cộng sản“.

Vào năm 2004, ông Nguyễn Cao Kỳ đã trở lại Việt Nam, kêu gọi hòa giải giữa chính quyền trong nước và người Việt ngoài nước, đồng thời có ý định thuyết phục nhà nước CSVN theo con đường “ bỏ Tàu, thân Mỹ“.

Trong cuộc chiến đấu, đấu võ hay đấu trí, câu ” Biết người biết ta , trăm trận trăm thắng“ có lẽ là yếu tố quyết định ban đầu của thành công hay thất bại.

Nếu ông Kỳ hiểu rằng, Đảng CSVN chính là con đẻ của Đảng CS Tàu, và người Tàu đang chi phối bộ máy cầm quyền của Đảng CSVN như thế nào, thì ông Kỳ sẽ không bao giờ có ý tưởng mơ mộng trên, để không phải chết bơ vơ trên đất khách quê người, thay vì được chết ở quê hương, nơi ông muốn quay về ở tuổi già.

Cuộc chiến tranh VN đã xảy ra là từ sứ mạng đảng cộng sản miền Bắc VN tự nhận và thực hiện kế hoạch Bành trướng chủ nghĩa cộng sản trong vùng Đông Nam Á, với sự yểm trợ của cộng sản Trung quốc.

Với câu nói „Ta đánh là đánh cho Liên xô, đánh cho Trung Quốc” của Lê Duẩn, người viết bài đã có bài viết định nghĩa „quân thắng trận“ vào ngày 30.04.1975 là ai ? Và ai đang thừa hưởng thắng lợi đó ? (CS Tàu và bọn Bành trướng Bắc Kinh).

Khi nhắc đến những chuyện “hòa hợp hòa giải“ cũng cần nhắc lại câu chuyện về cố TT Ngô Đình Diệm với dự định bắt tay hòa giải với Hồ Chí Minh, để cùng tiến hành tổng tuyển cử cả nước, đưa nước nhà vào thể chế dân chủ, không có sự can thiệp của ngoại bang.

Chuyện này nếu có, tính cách của nó đã hoàn toàn khác hẳn với chuyện hòa giải để đi hợp tác với chế độ CS, giúp duy trì chế độ độc tài.

Hiện nay đứng trước tình hình bi thảm của đất nước do chính đảng CSVN gây ra, Đảng CSVN cũng không bao giờ từ bỏ ý định „ làm chủ đất nước“, vì đó chính là ý định của những ông chủ Trung quốc đang có mặt ở Việt Nam. Như thế có vô vọng không, khi đi tìm hòa hợp hòa giải giữa những người „ Chồng cộng“ và những người luôn ra sức bảo vệ Đảng CS VN theo kiểu „ còn Đảng còn tiền, còn Đảng còn quyền“ ?

Thực tế cho thấy, ở VN hiện nay, không chỉ có người ủng hộ VNCH mới chống lại đảng cộng sản VN. Từ đó ý đồ kêu gọi hòa giải với VNCH chỉ là cách thức gây chia rẽ giữa các tổ chức đấu tranh dân chủ.

Công nhận chế độ VNCH để xác nhận Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam ?

Tính đến năm 1975 Việt Nam Cộng hòa đã thiết lập ngoại giao với 87 quốc gia trên thế giới và 6 quốc gia ở cấp bán chính thức , đứng chân trong nhiều tổ chức Quốc tế. Lập trường ngoại giao của Việt Nam Cộng hòa là không chấp nhận bang giao với chính phủ nào muốn công nhận chính phủ của Mặt trận Giải phóng miền Nam.

Nói rõ hơn, lập trường VNCH luôn vẫn là lập trường „ Chồng cộng“, dù nhà nước CSVN có thừa nhận VNCH, điều này cũng không thay đổi được chính nghĩa của VNCH.

Do đó thật buồn cười khi nghĩ rằng trong tranh chấp Biển Đông, quốc tế sẽ đi xử phân thắng cho kẻ mạo danh VNCH, và Trung quốc sẽ quên đi công hàm Phạm văn Đồng đã gửi cho Trung quốc vào năm 1958.

Sự thật về việc thừa nhận VNCH cũng đã có qua các Video quay cảnh nhiều người bị đánh đập khi xưng danh là VNCH ở VN, thậm chí bị cắt cổ chết vì có lá cờ vàng trong nhà.

Từ lâu những bản nhạc của chế độ VNCH đã là những bản nhạc chính trong chương trình truyền hình, truyền thông nhà nước CSVN.

Từ đó khái niệm về VNCH đã xuất hiện công khai bao nhiêu năm nay trên khắp miền đất nước. Dù nhà cầm quyền CS cố sức tuyên truyền, người dân cũng thấy được tình yêu, tình người qua các bản nhạc của chế độ VNCH, từ đó nhận ra rằng chế độ đầy nhân bản đó đã tạo điều kiện cho văn hóa nghệ thuật phát triển rực rỡ. Trong khi đó, những „ bản nhạc cách mạng „ sứt máu, khơi chuyện đi

giết người cũng như đường lối chủ trương của chế độ sản sinh ra nó ngày càng trở nên xa lạ với người dân.

Tại VN nhiều người trẻ sinh sau 1975 dù chưa từng sống dưới chế độ VNCH vẫn tự hào, thậm chí kiêu hãnh khi được gọi là „ hậu duệ của VNCH“. Lại có nhiều người luôn ca ngợi Bác & Đảng nhưng vẫn thấy bị sỉ nhục khi ai đó gọi họ là „ Việt cộng“. Phải chăng vì chế độ VNCH, dù bị vu vạ bôi xấu vẫn luôn tỏa sáng và ngày càng rạng ngời trên các trang sử dân tộc Việt, trong khi hai chữ „ Việt cộng“ luôn nhắc người ta nhớ đến các tội ác giết hại đồng bào, giết hại luôn cả chính đồng chí của họ, kết liền với những trang sử xám xịt, đầy tội ác.

Đảng CSVN với quyết tâm tiến hành cuộc chiến tranh đẫm máu khiến hàng triệu đồng bào chết thảm, tiếp tục gây tang tóc chia ly, gieo mầm chia rẽ , phân hóa dân tộc sau 1975 với chính sách học tập cải tạo, phân biệt lý lịch vv, chính là kẻ tạo nên hiện tượng giả tạo „ cần hòa giải, hòa hợp“.

Dân VN không cần “hòa hợp hòa giải” khi họ không phải sống trong chế độ độc đảng với các chính sách chia rẽ dân tộc, phân biệt đảng phái, phân biệt tôn giáo. Trong chế độ đa đảng, đa nguyên, người ta vẫn có thể nắm tay nhau cùng xây dựng đất nước, dù khác đảng phái, khác chính kiến, khác tôn giáo.

Khi hiểu rõ thế nào là đa nguyên, người ta sẽ không cần tranh luận tôn giáo nào tốt nhất, đảng nào ưu việt nhất, vì người ta có quyền tự do lựa chọn những gì mình cho là tốt nhất, không cần tranh cãi hay thậm chí bị ghép vào tội „ phản động“ khi khác chính kiến.

Do đó hiện nay không cần thiết tìm hiểu những gì từ sử sách của chế độ Việt cộng , mà cần bàn luận khẩn cấp phương cách đứng lên đòi quyền tự do ngôn luận, tự do bầu cử, đa đảng và xây dựng một chế độ nhà nước với hệ thống phân quyền tam lập.

Dương Hoàng Mai
Munich 29.08.2017

Nguồn: <https://tiengquehuong.wordpress.com/2017/08/30/vnch-viet-cong/>

www.vietnamvanhien.net